

(Fort. af Betænktn. over Andr. fra Deb. paa Færøerne.)

De senere opdyrkede Jordstrækninger ere dels Stykker Land, der have grundset op til Boen og nu ere inddragne i den, dog uden at være matrikulerede, og dels bestaae de i de saakaldte Trøer eller omgjerdede, til Dykning inddragne Dele af Haven, dels med og dels uden Baaninger. Saadanne Trøer ere enten opdyrkede af Bøigdens Beboere, hvoraf igjen nogle ere udslyttede paa Trøen, andre derimod dyrke den ved saakaldte Opsiddere og Folk, der dyrke den paa deres Vegne, og atter andre Trøer ere uden Baaninger; eller ogsaa ere Trøerne overladte til Folk udenfor Bøigden, og, forsaavidt Trøen tillige beboes af Dyrkeren, svarer denne til Begrebet af vore Husemand. Derimod er det langt fra altid Tilfælde, at en saadan Trø er forsynet med Baaning; navnlig have mange Beboere af Thorshavn vaaningsløse Trøer, der oprindeligt have henhørt til Hæstegaarden Husegaard eller Amtmandens Gaard, Aaleksar kaldet.

Allerede Frdg. af 21de Mai 1777 søger at opmuntre og tildels ved Straffetruusler, der ibrigt ere meget dunkle og neppe nogenstinde bragte i Udførelse, at fremtvinge Opdyrkningsgen af det dyrkelige Areal, og i dens § 8 indeholdes et rigtigt betinget Tilfagn om, „at Kongen vil være betænk paa at forskaffe vuelige, nygiste Folk et Stykke Jord at dyrke“. Den første Deel af Andragendet gaaer egentligt ud paa at skaffe dette Tilfagn en virkelig og praktisk Betydning, idet den ønsker en lovbunden, tvungen Afstaaelse af det dyrkelige Areal af Udmærkerne eller Haverne, forsaavidt samme kan finde Sted uden Fornærmelse af de i Udmærkerne Deeltagendes Interesser. Hvor vigtig en saadan Foranstaltning maa være med Hensyn til Færøernes Opkomst i det Hele, be-

høver ingen Udvikling, og en i de færreste Forhold meget kyndig Mand har tilkjendegivet Udvalget, at Opdyrkningsforholdet, uden at Nogens Ret eller Interesse derved trædes for nær, lader sig i den angivne Retning ordne ved Lov. Vi troe derfor, at der forsaavidt er fuld Anledning for Thinget til at beslutte Andragendets Henviisning til Indenrigsministeriet.

Banffeligere turde det derimod være ved Lov at ordne det andet i Andragendet omtalte Forhold, idet samme tildeels griber ind i alt bestaaende Retforhold mellem Mand og Mand, navnlig forsaavidt det vil, at den Adkomst, hvormed en nuværende Dyrker af en Trø besidder den, skal ved Lov forandres til en Eiendomsret. Vel lader det sig ikke nægte, at den Usikkerhed, hvormed de nuværende Brugere som oftest besidde Trøen, maa være til stor Skade for sammes Opdykning, idet Brugen af Trøen siindom er afhængig af den Embedsmands Embedstid, paa hvis beneficerede Jord den findes, — Noget, hvoraf den nuværende Amtmand skal have benyttet sig, — og i det gunstige Tilfælde de samme Vilkaar underkastet, som det danske Fæste (sef. Reskript af 30te Marts 1831); men, naar hensees til, at Trøen faaer sin væsentligste Værdi ved Dykningsgen, lader det sig ikke nægte, at det er høist uhenigtsmæssigt at udsætte Dyrkeren for saa farefulde Bettingelser. Det maa imidlertid bemærkes, at der ved Siden af denne Usikkerhed i Besiddelsen, som uden Tvivl vil fremgaae af en nøiagtig Undersøgelse af den vedkommende Brugshavers Adkomst til det i Brug havende Jordstykke, skal her ske en almindelig Formenting om, at Dyrkerens Besiddelsesret er langt stabilere og sikrere, end den efter en nøiagtig og paa den strenge Ret grundet Undersøgelse af hans Adkomst turde